

Beköszöntött az ős Erdélybe!

HAT-KP-1-2024/1-000339

A projekt címe

Beköszöntött az ősz Erdélybe!! – Tanulmányi kirándulás hetedikesekeknek

Időpontja: 2025. június 9-június 14.

A projekt célja

Célunk, hogy a tanulók megtapasztalják azt, hogy külföldre megyünk, de mégis otthon vagyunk. Az utazás célja a magyar-magyar kapcsolatok építése, személyes kapcsolatok kialakítása, elmélyítése. Személyes tapasztalásokat szereznek a külhoni magyarságról. Diákjaink tájékozódhatnak a Magyarország határain túl élő magyarság létszámáról, az államhatáron kívüli elhelyezkedés történelmi okairól, Románia magyarságának történetéről, jelenéről, az ottani lakosság etnikai összetételéről, a tanulmányi kirándulás részletes programjáról, és a toleráns és kooperatív viselkedés alapszabályairól.

Szociális kompetenciák fejlesztése:

- „érzelmi, etikai és esztétikai nevelés
- önálló prezentációkészítés
- önálló tevékenységre, a határon túli magyarság életére vonatkozó gyűjtőmunkára ösztönöz
- kooperáció a csoport tagjai és más csoportok között - dávodi és csátaljai diákok és pedagógusok együttműködése
- értékek feltárása
- kompromisszumkeresés, együttműködés
- tolerancia, empátia
- kommunikáció egyének és csoportok között
- felelősség
- aktív, cselekvő részvétel

- ✚ általánosítás, összefüggések meglátása, összehasonlítás

A projekt résztvevőinek köre

- ✚ Dávodi Forrás Általános Iskola és Csátaljai Tagintézmény 7. osztályos tanulói
- ✚ pedagógusok: Valkainé Vida Mónika Hideg Marianna
- ✚ projektvezető: Hideg Marianna

Megvalósítás szervezeti keretei

- ✚ tanítási órák: előkészítő, értékelő
- ✚ tanulmányi kirándulás
- ✚ témanap

Megvalósítás helyszínei

- ✚ Dávodi Forrás Általános Általános Iskola
- ✚ Dávodi Forrás Általános Iskola Csátaljai Tagintézménye
- ✚ Erdély

Tervezés, előkészítés

- + a települések magyarságának története, jelene
- + lakosságának etnikai összetétele
- + történelmi, kulturális emlékei
- + versek kiválogatása
- + Wass Albert: Üzenet haza
- + Orbán Balázs életrajza
- + Szent László mondák
- + Arany János életrajza
- + Kőmíves Kelemen c. ballada
- + Rapsóné mondája
- + Gyilkos – tó mondája
- + Tamási Áron életrajza
- + Petőfi Sándor életútja
- + Trianoni békediktátum
- + Elcsatolt történelmi országrészek neve és elhelyezkedése
- + Erdély története
- + 1848/49- es forradalom és szabadságharc
- + A középkor építésze
- + Várépítés a középkorban
- + Középkori vár - makett építése
- + Hunyadi címer
- + Torockói népviselet, székely népviselet
- + Székelykapuk
- + Korondi fazekasság
- + Székely himnusz megtanulása
- + Erdély földrajza
- + Sóbányák kialakulása
- + Só élettani hatása

Határtalanul! Előkészítő óra

Időpontja: 2024. szeptember 18.

Térképen megkeressük kirándulásunk helyszíneit és kis zászlócskákkal bejelöljük a napi programokat. Megnézzük az előző évben készült kisfilmet a kirándulásról. A Hazajáró című műsor néhány részletének megtekintése. Felosztjuk a tanulók között a kiselőadásokat, melyeket az úton fognak ismertetni. Hon- és népismeret órán tanultakat felelevenítjük. Tájékoztatást kapnak a tanulmányi kirándulás részletes programjáról és természetesen a toleráns és kooperatív viselkedés alapszabályairól. Megnyitja minden tanuló az útinaplót, melynek elejére egy mottót választ. A tanulókkal közösen megtanuljuk a székelly himnuszát. A Barangoló feladatainak használata.

A tanulmányi kirándulás útibeszámolója

1.nap:

2025. június 9. Hajnalban felszálltunk az autóbuszunkra, és kezdetét vette a várva-várt erdélyi kirándulás. Ahogy odaértünk a határra kb. tíz percet vártunk, aztán feljött egy határőr és összeszedte a személyi igazolványokat. Szerencsére minden rendben ment, így megkönnyebbülten folytathattuk utunkat.

Nagyszalontára érve a Csonka-toronyba látogattunk el először, ahol egy nagyon kedves tárlatvezető hölgy részletes és rendkívül érdekes bemutatót tartott nekünk Arany János életéről. A földszinten a torony makettjét láthattuk, amelynek segítségével betekintést nyerhettünk az egyes szinteken kiállított tartalmakról. Nagyon érdekesnek találtuk, hogy komódszerű fiókos szekrényekbe rejtve ismerhettük meg Arany János életének részleteit. Egyebek között egy Petőfi Sándor által rajzolt képet a költőről. Az első emeleten Arany János használati tárgyait tekintettük meg. Láttuk a Petőfitől ajándékba kapott teás kannáját, és azt a széket, amelyben ülve eltávozott az élők sorából a nagy magyar költő. A második szinten a róla készített festményeket és rajzokat tekinthettük meg. A harmadik szintre érve egy szobareszlet tárult elénk, ami Arany János

mindennapjait láttatta. Megnézhettük a költő szekrényeit, íróasztalát, és a rajta lévő használati tárgyait. Az utolsó szintről kinézve káprázatos látványt nyújtott a városkép. Itt logikai feladatokat és játékokat próbálhattunk ki, ami érdekes és gondolkodtató volt. Ezek után a toronytól nem messze felállított Arany János szoborhoz sétáltunk át, amit több kisebb mellszobor vett körül. Marianna néni kérdései alapján felelevenítettük Arany János életét, majd általa írt verseket szavaltunk el. Végezetül tiszteletünk jeléül koszorút helyeztünk el a szobornál. Nagyon megható és felejthetetlen pillanatok voltak ezek.

Nagyváradra érve felkerestük a Kanonok sort, megszámoltuk az oszlopok számát, megismerkedtünk Erdély legnagyobb székesegyházával, megcsodáltuk a barokkos díszítését, fényképet készítettünk Szent László szobránál.

Következő úticélunk a Királyhágó volt, amit Erdély kapujának neveznek. Mikor odaértünk káprázatos látvány tárult elénk, az 582 méter magas Király-hágó vonulata. Szerencsére nem takarta pára és köd a kilátást, így készíthettünk fotót. II. József még trónörökös korában járt itt és az utat az ő személyéhez kapcsolták. Más magyarázat szerint erre húzódott a királyi tulajdonban levő gyeplő. Tudtuk meg Marianna nénitől sőt azt is, hogy sokáig itt volt Partium és Erdély határa.

A késő esti órákban izgatottan érkezünk meg a Becsali Panzióba. A finom vacsora után kissé fáradtan elfoglaltuk a szállásunkat.

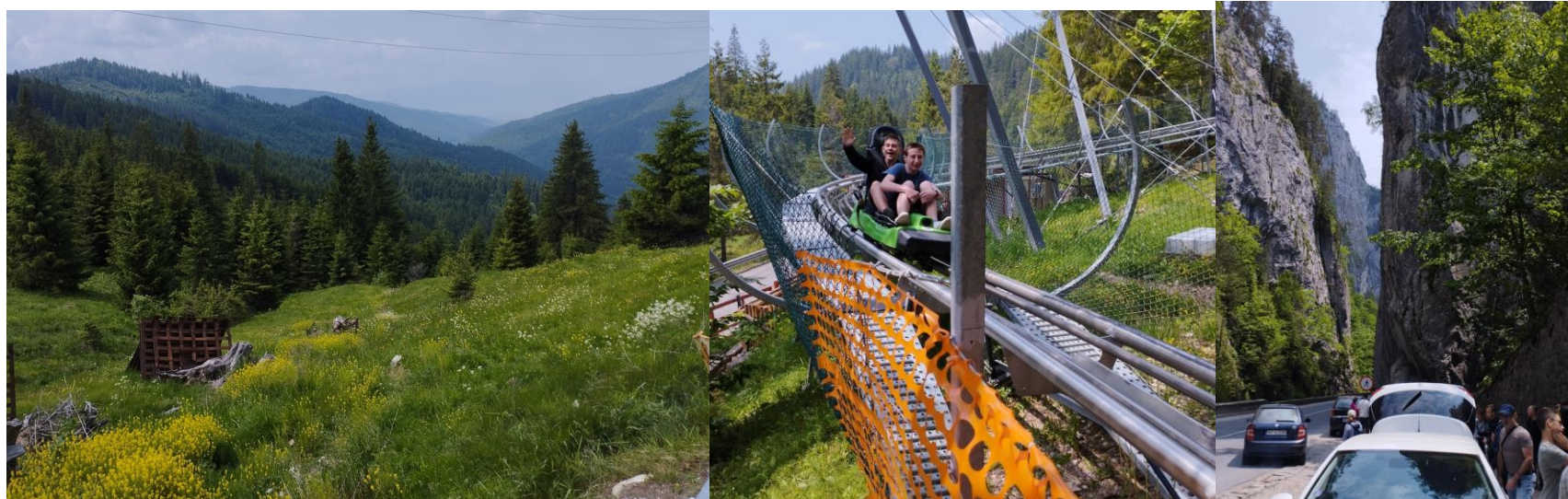
2. nap

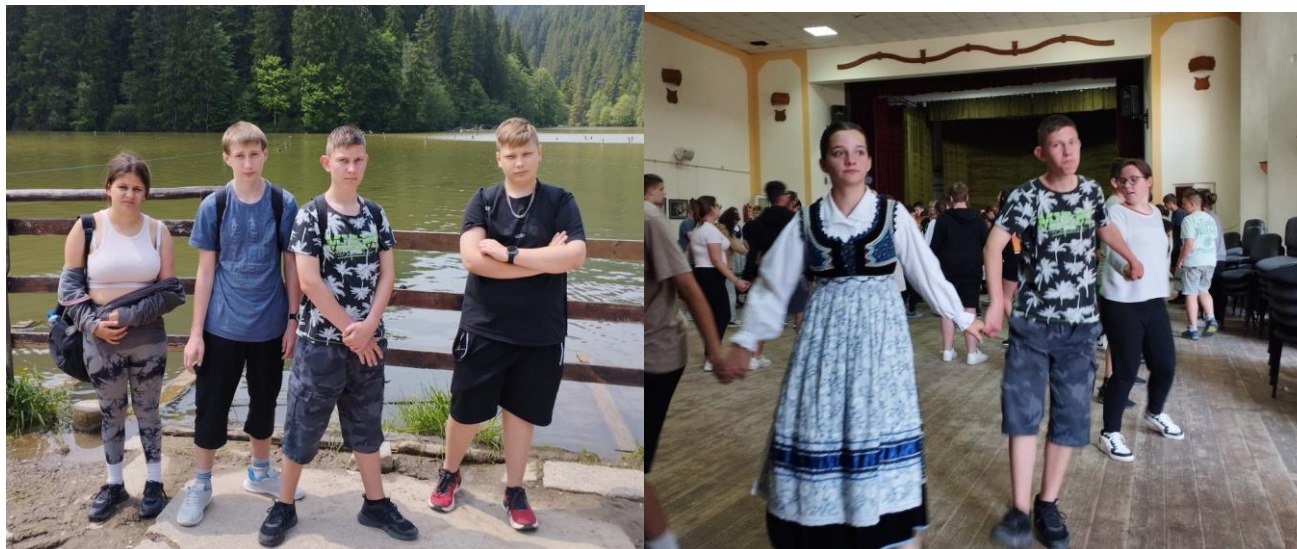
Elérkezett a túranap. Bőséges reggelivel kezdtünk, hogy legyen energiánk az egyik legmozgalmasabb naphoz. A buszra szállva izgatottan vártuk Hargita megye csodáit. Útközben megálltunk Gyergyószentmiklóson, ahol felvettük a idegenvezetőnket Robi bácsit, aki egy kedves és szórakoztató ember volt. Elmondta, hogy Gyergyószentmiklós olyan hely ahol télen nagyon hideg van, és nyáron sincs meleg. Utunk során megálltunk egy víztározónál, ami a vízszint szabályozását szolgálja, a környező települések biztonsága érdekében. Marianna néni még hozzá tette, hogy van a közelben egy hely (Bözödújfalú), ahonnan evakuálták a magyar embereket és a falu elárasztásával hoztak létre hasonló víztározót. Kanyargós hegyi úton haladtunk tovább, csodálva a hegyek látványát. Utunk során Robi bácsi felhívta a figyelmünket arra, hogy egyre magasabbra érve eltűnnek a lombhullató fák és helyüket a fenyők veszik át. Fotószünetre megálltunk a Pongrác-tetőn, ahonnan fantasztikus kilátás nyílt a Gyergyói-medencére.

Megérkezve a Békás-szoroshoz szendvicset, vizet és csokit vettünk magunkhoz, majd elindultunk a szorosba. A kilátás nagyon szép volt. A korábban látott fényképekről nem is gondoltuk volna, hogy ennyire gyönyörű ez a táj. Libasorban kellett haladnunk az út szélén. Mellettünk

gyors folyású patak, fölöttünk a szoros sziklái magasodtak. Egy útszéli magaslatnál fotókat készítettünk, majd folytattuk utunkat a sebesen folyó Békás - patak mellett. Az egyik megállónál Robi bácsi elmesélte a Békás - szoros keletkezését. Mesélt a ritka, magasságokat kedvelő havasi gyopár nevű virágról is. A legnagyobb élményt mégis az jelentette számunkra, amikor egy mozgó hídon keltünk át a patak felett. A hídon csak egyesével lehetett átkelni, és tanáraink mindenkit egyenként lefénképeztek. A vadregényes túra után a Gyilkos - tóhoz indultunk. Itt, aki szeretett volna és kellően felkészülten érkezett, az sétálhatott egy kört a tó körül. A túra során Robi bácsi elmesélte a tó keletkezését. Elmondta, hogy a tó visszahúzódóban van, a hordalék miatt elláposodik és kb. 50 év múlva eltűnhet. Ezt hallva nagyon örültünk annak, hogy mi még láthattuk. Túravezetőnktől azt is megtudtuk, hogy a tó eredeti neve Vörös - tó, amelyet a befolyó patakok vöröses színű hordaléka miatt kapott. Itt várt bennünket a meglepetés hírességünk Simon László hegyimentő, akitől sok érdekes történetet hallottunk munkájáról.

Ezen a napon vettünk részt Máréfalván a Rozetta Ifjúsági Egyesület Táncházán. Megismerkedtünk néhány erdélyi táncal és barátságokat kötöttünk a táncosokkal. Közben pedig végre megkóstolhattuk a máréfalvi híres tejfölös lepényt Róza néni konyhájából.

3. nap

Ezen a napon Csíksország felé indultunk. Csíkszeredában a Mikó várat tekintettük meg, Csíksomlyón a Mária kegyhelyet. a Tolvajos-tetőn elhelyeztük koszorúnkat a Hármas keresztnél, illetve Homoródfürdő mellett elhaladva Marianna néni beszélt a borvízforrásk jótékony hatásáról.

Következő állomásunk a Dévai Szent Ferenc Alapítvány máréfalvi Összefogás Házának kis pártfogoltjainak vittünk adományokat, nagyon jó volt látni a csillogó szemeket, ajándéku pedig énekeltek nekünk a gyerekek.

Hazafelé útba ejtettük a Mini Erdély parkot és ha már ott jártunk megcsodáltuk a székely kapuk sorát. Felkerestük Orbán Balázs néprajzi gyűjtő, történetíró és politikus emlékházát és síremlékét, akit az utókor a legnagyobb székelyként tart számon. Sírja elé székelykapu-sort állítottak, amelyekből az utolsó kapu az övé volt. Életrajzának ismertetése után tiszteletünk jeléül koszorút helyeztünk el a sírnál. Ezt követően sétát tettünk a székelykapuk alatt. Sütő András író az élet és halál kapuinak nevezte a kapusort. Robi bácsi érdekes előadást tartott a székelykapukról. Elmondta, hogy a székelykapu többet jelent egy bejáratnál. Beszélt arról, hogy milyen fából készítették, mit mutattak a bejáratok, mit jelentettek a színek és szimbólumok. Az élményekben és ismeretekben gazdag nap után finom vacsora várt minket.

4. nap:

Ezen a napon korán keltünk, hiszen a Déli-Kárpátokba kirándultunk. Túránk során eljutottunk a Fogarasi-havasokba, ahol fantasztikus kilátás tárult szemünk elé. Felvonóval érkeztünk fel a csúcsra, a Bilea-tóhoz. A csodás időjárási viszonyok miatt felejthetetlen látványban volt részünk.

Megfigyelhettük a jég munkájának eredményét, mely hatására vált ilyenné a magashegység. A magassági viszonyoknak megfelelően változott a növényzet is, valamint az éghajlati viszonyok is.

Ez a nap nagyon fárasztó volt, de megérte, hazafelé utunkon a busz ablakából gyönyörködhattunk a szász erődtemplomok maradványaiban, illetve a Kőhalom várában.

Rövid sétát tettünk a gyönyörű Segesváron, annak is az óváros részén. Még arra is volt energiánk, hogy felmásszunk a diáklépcsőn!

Fehéregyházára indultunk, ahol megkoszorúztuk a Petőfi emlék helyét, ami egy rendkívül forgalmas út mellett található. Miután elkészítettük a fényképet, Marianna néni elmondta nekünk, hogy ezen a helyen látták utoljára a költőt.

5.nap:

A bőséges reggeli – bundás kenyér, virsli, tojásrántotta, sajt, felvágottak, tea – után Szováára, a Székely-Sóvidék központjába utaztunk. A település európai hírű üdülőfalu, ahol a meleg vizéről és magas sótartalmáról ismert Medve-tavat néztük meg. Még nem indult el a fürdőszezon, ezért a tavat csak felülről láthattuk. A felkészülés során azt olvastuk róla, hogy a Medve-tó Európa legnagyobb heliotermikus tava. Nevét annak köszönheti, hogy alakja egy kiterített medvebőrre hasonlít. A vize a heliotermikus jelenség miatt 35 Celsius fokra melegszik fel. Fentről nézve próbáltuk beazonosítani az alakját a leírtakhoz, de nem fedeztük fel a hasonlóságot. A buszhoz visszasétálva megcsodálhattuk a régi történelmi és új modern fürdőépületeket. A következő úticélunk a Sóvidék legnevezetesebb települése, iparművészeti, idegenforgalmi és művelődési központja Korond volt. Itt lehetőséget kaptunk, hogy a falut átszelő út két oldalán kialakított kirakodóvásárban megismerjük a helyiek kézműves termékeit, és ajándékokat vásárolhattunk az otthoniaknak. Korondról Farkaslakára érkeztünk. Felkerestük Tamási Áron a Kossuth-díjas székely magyar író szülőhelyét. Síremlékénél felolvastuk életrajzát és tiszteletünk jeleként koszorút helyeztünk el.

És ezt követte az egyik legszuperebb program, Csíksomlyón a nyeregben részt vehettünk sok százezer emberrel együtt a Bagossy koncerten. Felejthetetlen élmény volt együtt énekelni a tömeggel az ismerős dalokat!

6. nap

A kirándulás utolsó kiadós reggelije után elbúcsúztunk a kedves vendéglátóinktól, és haza indultunk. Első megállónk a Tordai Sóbánya volt, ezt a programot a Parajdi Sóbánya sajnálatos bezárása helyett iktattuk be. Utunk során elhaladtunk Déva vára mellett, amit sajnós nem látogathattunk meg, mert felújítás alatt állt. A buszon felelevenítettük a Kőmíves Kelemen című népballadát. Utolsó állomásként Aradra mentünk. Aradra érve felkerestük a Szabadság-szobrot, amely Zala György alkotása. 1890-ben avatták fel, természetesen az aradi vértanúk emlékére. Itt felolvastuk az aradi vértanúk neveit, majd tiszteletünk jeléül elhelyeztük a megbékélés koszorúját. Marianna néni sok érdekességet mesélt a szoborcsoporthoz tartozó alakjairól.

A késő esti órákban értünk a nagylaki határátkelőhöz, ahol rövid várakozás után jutottunk át a határon.

Köszönjük szépen minden közreműködőnek a felejthetetlen, megható élményt!

Határtalanul Értékelő óra

Időpontja: 2025. június 17.

Power Point-os bemutatóval végig követjük az utazásunk állomásait napokra lebontva. A diákok kiscsoportokban felkészülve foglalják össze maguknak és egymásnak az egyes napok élményeit, tapasztalatait, tanulságait. A bemutató után néhány tanuló az ott vásárolt, kapott emléktárgyakat mutatja be. Az óra végén egy kísérő tanár röviden összegezi, hogy a tervezett célok mennyire és milyen módon valósultak meg. Újból átéljük az utazásunk minden pillanatát, végül értékelő lapot töltünk ki.

Nemzeti összetartozás – Határtalanul! témanap

Időpontja: 2025. június 4.

A Nemzeti Összetartozás – HATÁRTALANUL! című témanap menete: A bemutatón az iskola tanulói és tanárai mellett a gyerekek szülei is részt vehetnek. A hagyományosan megrendezésre kerülő székely zászlós futással 1920 m megtételével fejezzük ki az érzéseinket az összetartozással kapcsolatosan, majd bekapcsolódunk Szarka Tamás kezdeményezésébe, melynek során elénekeljük a Kézfogás dalt, melyről kisfilmet is forgatunk. Végezetül elénekeljük a Székely Himnusz. Ennek különleges helyszínt választottunk, hiszen Vodicára mentünk a Mária kegyhelyhez.